

SÜMEGE-SZENT-GRÓTH

VEGYES TARTALMU HETILAP.

Megjelen minden vasárnap.

Előfizetés árak:		Hirdetmények:		
Egész évre	4 ft = 8 korona	2 hasábos petsor egyszeri hirdetésnél 9 kr.		A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez küldendők.
Fél évre	2 ft = 4 . . .	többszöri hirdetésnél 7 kr. — Bélyegdíj 30 kr.		A lapot illető minden fizetés a kiadóhivatalba küldendő.
Negyed évre	1 ft = 2 . . .	Nyiltár petsora 20 kr.		Keziratokat vissza nem küldünk.
Egyes szám ára 10 kr.		Csak bérmentett leveleket fogadunk el.		

Lapunk számára hirdetésfelvételt elfogad Budapestén: a Reuter ügynökség, Blocker J., Eckstein Bernát hirdetési irodája Fűrőd-utca 4. sz., Magy. Távir. Iroda hirdetési irodája Gracós-utca 1. Fischer A. D. hirdetési irodája Hatvani-utca 1. és Goldberg W. A. Bécsben, Mosse Rudolf hirdetési irodája Szombathelyen: Apfel Sándor hird. irodája

A nemzeti önérték.

Minden embernek, még a legpoltronabb, leggyavabb embernek is van önértéke, van a nemzetnek is. Mikor Brennus kardjára csapott, nemcsak saját, hanem nemzetének önértéke nyilatkozott meg. A nemzeti önértékben nyilatkozik a nemzet ereje. Azért minden sertést megérdemel az a nemzet, melynek önértéke elégtételt nem követel: viszont nincs olyan nemzet, mely elégtételt ne kapjon, ha van önértéke.

Ezt a kérdést nem a napi politika szolgálatában akarjuk emlegetni. Magasabb etikai alapról nezzük a kérdést, mert az önértékről valóságos ballógalmak vannak az életben. Ugyanis a gőgösség, mely hangban, modorban, neveltségben, a rá tartóság, a hetykeség, a felfuvalkodottság és fenhéjazás mint az önérték részei, nyilvánulnak, — gyakran mindezeket önértéknek tartják. Mindez pedig nem csak nem önérték, hanem oly messze áll tőle, mint a jonevelesű és ruházatu úriember a piperkóctól, az aszfaltkoptató fenegyerektől.

Az önérték az igazság evangéliuma; mikor jelentkezik, senki sem tudja, de mindig jelentkezik, ha szükség van rá. Az

önérték bizonyítéka a lélek erkölcsének. Nem teatrális, nem póz, mert a felbuzdulás pillanatában inzultusa azonnal előterem.

Fékezője az esz. kormányzója az igazság. Az önérték kis dolgoknál impozáns arányait nem mutatja. Az ember is elragad, ha önértéke igaz és méltó, hát még a nemzet, midőn önértéke nyilatkozik.

Éppen azért nem szabad ezt a méltóságos nemzeti erőt, álfajtaival összetéveszteni. Éppen azért szükséges, hogy a nemzeti önérték mindig kellő fokban jelentkezkezzék, ha arra valóban szükség van.

Ebben az opportunus korban pedig panaszt kell emelnünk, hogy a nemzeti önérték nem ápolják, azt akarják, hogy magától jelentkezkezzék, ha a nemzetnek szüksége van rá.

Montesquieu mondja egy helyt, hogy boldog az a nép, melynek történelme unalmas, — hanem az is igaz, hogy az ilyen szerencsés népek önértéke nem is reagál oly könnyen.

A nemzet önértéke a nemzet sikereiből táplálkozik és erősül, de ott veszt és megszűnik, a hol nemzeti aspirációk nem lelkesítenek, a hol a nemzet tisztán utilitárius célokat hajhász, a hol a vezető emberekben a megalkuvás ösztöne lakik.

A nemzetet érhetik csapások, külső

ellenség és belső viszály megigázhathatják, de önértéket nem szabad megserteni, mert akkor a győzőnek is kell innia az örömpoharat.

Ezt a nemzeti erőt tehát mindeneknek, a kik a haza jövődjére hatással vannak, ápolniok kell. És ezt ápoljuk, ha nemzeti történelmünk gyöker szalait minel melyebben eresztjük a népretegek talajába.

Az önérték nevelője a nemzeti történet; minden nemzet, mely multjának emlékezetét semmivé teszi, vagy semmivé hagyja lenni, saját nemzeti életét gyilkolja meg, azért mondja oly szépen és minden magyar emberre oly feledhetetlenül a költő:

„Csak törpe nép felejt ősnagyságát,
Csak elfajult kor hős elődöket:
A lelkes eljár ősei sirlakához
S gyujt régi fényét új szövétnek.
S ha a jelennek halványul sugara:
A régi lang ragyogjon föl honara!»

X.

Az aratás alkalmából.

Megpendült a kasza, sorokba dőlnek a ringó aranykalaszok. Hejh! de hol van az a boldog idő, mikor a gazda édes örömmel, szívbéli meglelégedéssel szemlélte a

T Á R C S A

Jolán regénye.

A »Sümege-Szent-Gróth« eredeti tarcája.

A tánc forgatagában mérült el Parás homlokát a márványoszlophoz támasztotta, a márványkő hidege szinte feluditette. Mintha kaleidoszkópba nézett volna, a színek tömértelensége izgatta pupilláját. Elandalodott! Egyszerre azonban fölriadt. Láztól vert szép leány állott meg előtte, izgatottan. Jolán volt, Nappali és éjjeli álmának Jolánja. Szemei jobban csillogtak mint gyémántjai.

— Tanár! — beszélt szaggatottan — most nem érünk rá magyarázatokra. Sejtlemem azt sugja: szeret. Nos hát, bizonyítsa be. Tüntetőleg foglalkozzék velem ez este. Érti? Tüntetőleg!

Hamori Mihály, a keleti nyelvek és bölcsészeti tudományok tudora úgy érezte, hogy forog vele a világ. Azt hitte, hallucinációi vannak. De nem! Érzékei nem csalhattak, hiszen Jolán mosolygott rá biztatón, ki eddig a tanár epedését semmibe sem vette. Az a Jolán mosolygott őre a kit az udvarlók serege vett körül, mert szép volt és mert ragyogott a Várady-cég kikiáltott gazdagsága.

Hamori egyébként határozott ember volt és hozzá szerelmes a végtelenségig. Odaszegődött a szép leányhoz és helyként vitte karjaiban. A

szoba-tudós, ha éppen úgy fordult, nem tunt ki azzal a szőgletességgel, mint rendtarsai.

A társaság pedig találgatta, hogy mi az ördög ütött ahhoz a filiszterhez? Mert csodálatos jellemző, hogy a pénzarisztokracia szemében a tudomány papja nem egyéb, mint filiszter.

Hajnál kezdte bontogatni fatyolat. A jutta függőnyt fölbillentve, becsapott a hűs, reggeli önzodnus ájer. Bagyadt a vígadás hangulat.

Jolán ezeket sugta a Hamori fülebe.
— Kedves Hamory! legyen szives hívja ide Antalfyét. Egy barátóm kert föl valami eszevesztettségre. Bagyadt mosoly húzódott el arcán. Hiszen tudja! Egy eleven postillon d'amour vagyok.

Hamory ajkába harapott,
— Szívesen!

Az ördögbe is! dehogyan is szívesen... Hívó lelke bizonyos támpontokat keresett, de érezte, hogy imént betöltött szerepe nagyon hasonlít a balekstószokhoz. Nem olvasott ugyan sok regényt, de sejtelmével attudta tekinteni a helyzetet. Nem volt ugyanis ismeretlen előtte, hogy Jolán és Antalfy között bizonyos intim viszony letezik. E viszony erre az estére felüggesztett. Bizonyosan valami efemár szerelmi összeütközés az egész. És ez bantotta. Szertartatosan ment Jolánhoz és olyan hidegen beszélt mint egy jégcsap:

— Antalfy ur becsanatot kér, nem jöhet. Végtelenül sajnálom, hogy nem sikerült önöket összebékítenem. Nem rajtam mulott. Többre nem vagyok képes. Ajanlom magamat.

Jolánt kissé megijesztette ez a kimért hideg hang.

— Tanár! Az égre kegyed félreért. Bizonyítsam? Nos, holnap kérje meg a kezemet. Most arra kérem, kerítse elő a kocsinkat.

Hamory, a bölcsészeti tudományok tudorához épen nem illő ekszaltációval szaladt le a lépcsőkn. A hó szíttal odakünn. Behintette a foyer lépcsőit. Hamoryt, a mikor kiért, valami meleg aram csapta meg és lankadás fogta el. Mennyire megijedt. A foyer hópelyhei között csomóban látta piros vért. Az imént köpte ki.

A vér az szent dolog, mondja Turgenyev. Szent és félelmes. Nem termett sem oly hérosza sem olyan cinikusa a földnek, a ki a saját előmlő piros vértől meg ne ijedt volna, ha azt nem az elszántság fegyvere ontja. A vér jelentkezése a halál hírnöke, a halál eljegyzése. A tudóból kiköpött habos vérről egész lényed csodálatosan mondom. A kinek tudójából egy csöpp piros vér tapadt a zsebkezdőjéhez, annak homlokára a fagyos halál ül. Nem kell nagy megfigyelő tehetség, leolvashatja bárki.

Jolán is leolvasta. Meleg részvételt szólt.

— De édes Hamory! Mi lelte ont. Sápadt.

— Csekélység! A halál jelentette be, hogy kerülhetetlenül el akar vinni.

Jolán ganyos mosolylyal nézett az érzélgős fiura. S magában ezt gondolta: A fiú észvesztően belém bolondult. Kiténő lesz tartaléknak.

Igyekezett méltóságos nyugalmat szimlelni. De mily kegyetlenül nehéz volt az. Az a nyomorult sziszegte fogai között végsőig viszi a játékot.

tömött sorokat, mint egész évi gondjának és munkásságának gazdag gyümölcsét. Az örömet az aggodás szorongó érzése váltotta fel. Ennek forrása nemcsak az aratásnak sovány eredménye, melyet a rendetlen időjárás, a sok zivatar, jégverés, vízállás okozott, hisz végre is egy év mostohaságát gyorsan kiheverné; de aggodó érzésének forrása az a régi súlyos gazdasági válság, mely már-már elviselhetetlen teherként nyomja vállait.

Evek óta legfőbb cikkének, a búzának ára a minimumra szállott alá. Pedig manap is a buza a gazda jövedelmének egyedüli fokmérője. Ime már ott vagyunk, hogy alig fizeti vissza a ráfordított munkát és költséget.

Ez szülte a gazdasági válságot, mely napról-napra súlyosabb békókat ver gazdáinkra.

A nyomasztó helyzet súlyát érzik az egész kontinens gazdái. Az angol nem küzd a ki és beviteli vámoakkal, mégis koldusbotra jut; a többi népek védvamos politikája semmivel sem emelte a buzaárakat, tehát célra nem vezetett. Egy nemzet képviselő a behozott gabonakészletek állami monopóliumát ajánlotta, ami kivihetetlen; több országnak gazdái a kormányt sürgetik, hogy siessen megmentésükre.

De bizonyára legsúlyosabban nehezedik a válság a magyar gazdákra s általuk az egész országra, mert hazánk első sorban földművelő állam lévén, hol az ipar és kereskedelem csak most kezd fejlődésnek indulni, más terén nem tudjuk pótolni a veszteségeket, melyeket a válság gazdáinkra s velők az államra is ró.

Éppen azért nemcsak a gazdáknak, hanem az egész országnak is elsődendő érdeke, hogy a már elviselhetlenné váló gazdasági állapot megoldást nyerjen. Hisz a gazdaosztály úgy foglalkozásának fontosságánál, mint számbeli erejénél és egységénél fogva a nemzettestnek oly lényeges alkotórésze, hogy ennek hosszú sorvadása maga után vonja a többi osztályok s az egész nemzetnek gyengülését is.

Szükséges tehát minden eszközt és módot megragadni, melyek a baj enyhítésére és teljes megszüntetésére vezetnek.

Vannak, kik tekintve a 6 frtos búzát, ami semmi, vagy igen csekély tiszta jövedelmet hajt, allataikkal takarmányoztatják fel ezt a legnemesebb gabonafajt s hussá átváltoztatva iparkodnak jobban értékesíteni. Évekkel előbb istentelen profanációnak tartották volna ezt, ma csak helyeselelnük lehet, ha a gazdának nagyobb jövedelmet ad.

Mások a buza helyett egyéb gabonafajokat kultiválnak nagyobb mértékben, melyek élénkebb keresletnek örvendenek.

Hát ezek valamicskét enyhítik egyes gazdák baját, de gyökeres orvosszereknek bizonyára senki sem tekintheti ezeket.

A válság megszüntetésére első sorban helyes gazdasági politika vezet, mely minden téren kellő figyelemmel lenne gazdáink érdekeire s távortartaná a külföldi gabona versenyt, mely nem egyszer az alkotott megegyezések szabályzatait is áthágva, surran be az országba. Azután fel kell szabályozni a termékpiacot az alól a zsarnoki nyomás alól, melyet a börzespekulások, különféle kartellek, szövetkezetek stb. gyakorolnak rá, midőn ugyszólván saját kenyők kedvök szrint szabják meg a gazdák számára az arakat s oda kell gazdáinknak törekedniök, hogy mellőzzék a közvetítőket, hogy egyenesen ők maguk értékesítsék terményöket a fogyasztók kezére s így a közvetítő díj zsebköbökben marad. Ma már nem elég ügyes gazdanak, hanem ep oly ügyes kereskedőnek is kell lenni.

A válság megszüntetésének főszeközét mindazáltal a buzatermeles csökkentésében látják legtöbben. Az angol gazdák kimondták: dörőség búzát termelni ma, midőn a kétszer akkora munkabér mellett a buza ára több, mint feleenyire süllyedt alá.

Meg kell tehát változtatni a gazdálkodási rendszert.

Hagyják meg a buzatermesztést a kis gazdák kezében, a nagybirtokosok pedig hagyjanak fel az óriási mennyiségű buza előállításával s fektessék gazdaságukat oly ipari és kereskedelmi növények kultiválására, melyeknek gazdaságuk éghajlati, talaji és egyéb viszonyai, az ipar és kereskedelmi szükségletek és az időleges piaci keresletek követelnek.

Hogy e felfogás hazánkban is kezd ér-

vényesülni, annak tanúsága a földművelésügyi statisztika, mely szerint vagy 600 ezer kat. holddal kevesebb a gabonával bevett terület az előző évinél.

E rendszerrel nemcsak gazdáink me- nekülnek ki a válság körülflonó hinárjából, hanem lényeges szolgálatokat tesznek a hazai ipar és kereskedelem érdekeinek és fejlődésének is, szolgálatot tesznek a nemzet közgazdasági helyzetének és közvagyonodása fokozásának is.

Az új rendszer megteremtésében a főszerep az ország gazdasági egyesületeit illeti. Vegyék munkakörükbe a nemzetgazdaságilag oly annyira fontos ügyet s fardozásuk nyomán virulás és áldás fakad.

A fényezés.

Ha a társadalmi életre egy kis pillantást vetünk, rögtön a fényezés tűnik szemünkbe. Akár a magasabb, akár az alacsonyabb néposztályt nézük, mindenhol ez tárul elénk. A fényezés hatja az egész lényünket, mely befészkelte magát mindenféle rangú és állású egyén vérébe s ime most teljes erőre kapva, nyög alatta a társadalom. Nem új eszme, midőn a fényezést a társadalom átkának jelentem, mely szépnak mutatja magát külsőleg, de ha a zomanc levalik, éktelenség tarul szemünk elé. Hasonló tehát ama féreghez, mely a növény gyökerein ragodik, míg fölemész, annak elterejét s ez elpusztul.

A fényezés kiszívja egy az egyes polgárok mint az egész nemzet anyagi erejét, minél fogva nem képes a humanus eszmék iránt lelkesülni. Örvénybe, az anyagi és erkölcsi bukás örvényébe juttatja egy a nemzetet, mint annak egyes családait.

Beláttak ezt már az ókorban is, azért lépett fel Likurgusz oly erélyesen a fényezés ellen. Tudta, hogy a fényezés fel fogja emészteni a polgárok anyagi erejét s azért nemzetgazdasági szempontból megtilta azt.

Sokat takaríthatnának meg az egyes országok, ha nem fejtenék ki mindenben akkora fényezést. Áldatosan hatna minden polgári egyszerűségével a másakra. Növelnék a közszeretetet, a bizalmat s lelkesülővé tennék egymást a humanus eszmék és azok gyakorlása iránt.

A tulsagos fényezés már nemzeteket szólitott le a hatalom polcaról. Ezt láttuk a görögöknel, a rómaiaknál. Míg nem fejtettek ki akkora fényezést, bírodalmuk emelkedett, ezután pedig hanyatlott s vegre is megdőlt.

Fajdalom, a fényezés korunkban is annyira elhatalmasodott s mint az emberiség anyagi és erkölcsi jólétének megrontója, terjed rétegről, rétegre míg nem az örvénybe sodorja a nemzetet. Ezt látta a luttichi kath. szociálkongresszus, midőn 1886. szept. 27, 28, és 29-iki gyűlésén szónokai erélyesen kikelték a fényezés-, mint minden társadalmi baj okozója ellen.

Hogy a fényezés káros következményeivel megismerkedjunk lassunk néhány társadalmi bajt: A korunkban mindinkább terjedő szocializmus, anarkizmus stb. terjedésében bizonyos része a fényezést illeti. Mert nem keit-e irigységet, nem hozza-e a munkasszívét gyűlöletbe mindenirant, látva a pazart, a fényezést, mely őt körülveszi, míg neki a fáradságos munka után, melylyel gyakran életét is veszélyezteti, családjal együtt nélkülöznie kell. Nem teszi-e a munkasoztályt a bőség, melyben egyesek úsznak istentagadová, hogy neki szaraz kenyéren kell tengődnie? Nem irtjuk-e ki az alsóbb néposztályból a vallásban való megnyugvaszeretét az által, hogy míg mi a fényezést gyakoroljuk, iránta könyörtelenek vagyunk.

Gyakran a társadalom ugyanazon álláspontján levő is megveti a másikat, mert nem fejthet ki akkora fényezést. Így emelődnek az emberek közt a választó falak, mert a fényezés létrehozza a gögöt és megvetést, kiöli a bizalmat és szeretetet egymás irant. Létrehozza az egoizmust és az urhatnamságot. Megmetyeljezi es abrandokkal tölti el a szívet, melyeknek nem teljesülése esetén boldogtalan lesz egész életén at. A mi legfőbb, a családban megteremti a nyomort. S leggyakrabban a fényező önmaganak lesz áldozata. A fényezés iölemesztvén mindent, atka lesz a társadalomnak s rendbontó eszméket hirdet.

Sok egyéb bajt eiszámálhatnak, melyek a fényezésből erednek, de ennyi is elég arra sarkalni bennünket, hogy hagyjuk el a nagy fényezést. Ne higye senki, hogy ez által tekintélyein csorba esik. Mindenki csak rangjához mértén gyakorolja. E mellett tartuk szem előtt vallási kötelemeinket, gyakoroljuk a felebaráti szeretet parancsát, áldozunk emberbaráti intézményekért. Végül iparkodjunk egymásközt a kölcsönös szere-

S nemének kitünő ügyességével, szinte elkerülve a figyelő szemeket, odaszólt setaközben egy szar barna ferfiának, ki egész estén tunte-tölegferfiak tarsaságában mulatott.

— Antalfy! Tehát kéréllhetetlenul szakit?

— Igen. Nagysád akarta, kéréllhetetlenul.

A szöke gyermek démoni volt e perczben, kezeit ökökre szoritotta. Szeme villogott. Az érzelmek egész orkanja viharozva át egész testén, szerencsére a mai tökéletes leanynevelés korában, még ily beszámíthatatlan lelkiállapotban sem történek botranokok. A lányok manapság kitünő nevelést kapnak.

Pedig Jolánt nagy és elpalástolhatlan vereség érte. Nemcsak irigyelt és szeretetére érdemes lovagját üzte el szeszélyeivel, de ellene legjobb utókartyáját, Hamoryt is elakarta venni a sors. Hamory ugyanis végigrotta a lassu hervadas szomorú idejét. Az orvosok önmagukban lemondottak, őt meg Rivierával, Arcoval, Abbaziával biztatták.

Es Hamory a lassu agóniájának ezt a modern Golgotháját végig élte. A nyar már Gleichenbergbe talalta. A szelid stajeri levegő Magyarországról előtörő fuvaima sípogott fülebe edes ábrándokat. Kéjzeletében, mely oly buja a tuberkulózikusoknak, egy lany jelent meg. Szép életbeli szöke gyermek. A reggeli zene elmosodó akkordjai törték at az erdők koszoruját. Schol senki. Es a bölesleti tudományok professzora elé a baliviziók reflexsze ragyogott.

— Jolan, edes menyországom! — susogta.

Gyöngéden érintettek vállait.

A tanár megrázkódott. Latományai alakot öltöttek. Egy szöke gyermek mosolygott rá, Jolan.

— Gondolta-e, hogy találkozzunk? — nyujtotta a lany a vigasztalás balzsamát.

— Boldogga tett. Eljött, hát szeret. Es még mindég nem tett le a dore álomról? E roskatag emberé akar lenni?

A leany megrázkódott, de egy mély tekintet a tanarra és belatta, hogy a beteg emberre mindent rá kell hagyni.

— Az öne, edes Mihaly.

A tanár sapadó arcán kigyúlt a laz. Mámorosan fogta meg a leany kezét.

— Utánam jött?

— Utána.

Leult mellé. Az azurkék égen áttetsző, fehérfélhő terült el, mint egy menyasszonyfatyol. Erdei madarkák vígan esieseregtek. A nap a fák galyain megszuródott és csodálatosan vilagitotta be a tanár homlokát. Mint a hogy a szentek glóriáit festik ezrede ota. Es mellette valóságos meséket mondott a lany. Beszelt szerelemről, egészségről. Olvadva, megittasodva, zakataló tudóvel hallgatta ez a jóhiszemű fiu.

Milyen szép is lesz az.

Másnap a barátok templomában lélekharang szólt. Egy reménykedővel ismét kevesebb. Híre jart, hogy nem közönséges ember halt meg. Egy fiatal professzor, a kit a tudomány keseregve gyaszol.

... Delutan a korszón Várady Jolan kissé mosolyogva beszélte el lany barátóinak, hogy a fiu mennyire és mily eszvesztően belé volt boldulva, sőt anyai öntelenség is lakott benne (a mi igazán nem illik egy professzorhoz) hogy azt hitte, ő, Várady Jolan érette jött a Lázárök ezen egyebként nagyon kellemes fardójebe,

— Hogy is ne, erte! A papa nagyon megijedt egy kis torokkatharus miatt.

A torokkatharus pedig afféle képzelt baj volt. Ellenben a nyari üdülés igen jelentékeny sikerekkel jart. A szezon közepén már mint menyasszonynak gratuláltak az irigysigtól pukka-dozó barátóik.

Vörner László.

tetet és bizalmat föntartani. Így bizony tudom senki sem fog rangjához nem illő fenyűzést kifejtteni. Gyakorolhatjuk a humanizmust, elvetve az egoizmust, aldozhatunk a haza és kultúra érdekében. Így teljesítettük kötelességünk, mint ember, mint honpolgár. S így elmondhatjuk, ha igaz mit Schiller mond: "Ki életében a jónak eleget tett, élt minden kornak."

U. Gy.

Hirek.

Kérelem. Lapunk második felév elején ama kérelemmel fordulunk az igen tisztelt előfizetőinkhez, hogy az előfizetést megújítani, az esetleges hátralekokat pedig mielőbb beküldeni sziveskedjenek, mert a lap föntartása tetemes költséget igényel, melynek csak úgy felelhetünk meg, ha követeléseink pontosan befizettetnek.

Tisztelettel
A KIADÓHIVATAL.

Helyreigazítás. Lapunk múlt számának **V i s s z a e m l e k e z é s** kezdetű híréből **V i d a J á n o s** helybeli kaplan és hit tanár neve kimaradt, mit ezennel pótlólag közlünk.

Földbeomlás. Folyó hó 10-én Bányai József és Janos sümegi fazekasok agyagot astak a dörögdi agyagbányában. A kellő elővigyázat hiányát ugyancsak drágan fizettek meg. Az alapaot part két ízben is beomlott. Bányai Janoson könnyebb, míg Bányai Józsefen életveszélyes sérülést ejtett. Az egyik sebesültet a sümegi kórházba szállították, honnan dr. Lukonich Gabor, dr. Fischer Ignac és dr. Rechner József erélyes hozzájárulásuk után remélhető, hogy pár nap múlva egészen egészségesen a családja körébe visszaterhet.

Egyházmegyei hírek. Rutich Ödön Lesence-Tomajról Tagsonyba, Fodor József ujmisés pedig Lesence-Tomajra rendeltetett segédlelkészek.

Balaton-muzeum. Az országos muzeum egyesület Keszthelyen Balaton-muzeumot óhajt létesíteni, minek támogatására a város képviselő-testülete teljes erkölcsi és anyagi segélyt kilátásba helyezte.

Családi dráma. Mint tudósítónk írja a pölöskei uradalmi kertész e napokban felakasztotta magát; felesége e miatti banatában elmentette a nyakat és életveszélyesen megsérülve a zalaegerszegi kórházba szállítottott, de életben maradásához kevés a remény.

Vesztett sertések. Szóc községben egy vesztett kutya megmárt 3 sertést, a melyek a község disznó-falkájához tartoznak. Hogy mennyi a tulajdonképeni vesztett sertés azt még nem tudni. A hatóság sürögősen intézkedett az elkülönítésről.

A jótékony nőegylet. F. hó 6-án delután Székely Gusztávné elnöklété alatt népes közgyűlést tartott. Valasztmányi tagul néhai Földi Janosné helyébe Markhó Irma felsőnépiskolai tanítónő választotta meg. A pénztár jelentés szerint az egylet vagyona 633 frt 23 kr. melyből a sümegi takarékpénztárban 435 frt 87 kr. s a sümegi népbankban 197 frt 36 kr. van elhelyezve. A forgalmi kimutatás tételei közül különösen kiemeljük a szülőkölődők segélyezésére fordított 112 frt 30 kr. összeget, a mely nem szorul kommentárra, sem a lelkes vezetőket, sem az adakozó nagy közönséget illetőleg.

Uj ipartestület. Csáktornya város iparosai sok gondolkodás után végre belátták, azt, hogy az önkormányzat egy kissé költséges bár, de mégis jobb, megalakították az ipartestületet, s alapszabályait a keresk.ügyi miniszterhez felterjesztették. (Jó volna e példa Sümegnek is Szedő.)

Keszthely képviselő-testületének. F. hó 6-án tartott ülésén Nagy Istvan városbíró előterjesztette a Ganz-féle gvarnak ajánlatát az elektrómos világítás bevezetésére vonatkozólag. Az ülés az ajánlat tüzetes tanulmányozására városbíró elnöklété alatt bizottságot küldött ki olynemű utasítással, hogy a gyarat részletes költségvetés készítésére hívja föl s vele szerződés-mintában állapodjék meg s ezt rövid idő múlva a képviselő-testület elé terjeszse. Ezután a fűrdőbizottság jelentette, hogy az új szálló teljesen elkészült s minthogy az a terveknek mindenben megfelelt, a bizottság átvette s bérlője be is butorozta. Az ülés ezt tudomásul vevén, a bizottság javaslata szerint a szállót **B a l a t o n s z a l l ó r a** keresztelte el. Végül az egyik kézimunka tanítónő fizetését 100 frttal megjavították.

Tüz. Sármelléken, f. hó 7-én este tűz ütött ki és 10, legtöbbszörre gazdasági épületet elhamvasztott.

Munkakiállítás. A keszthelyi iparos tanuló munkakiállítását f. hó 7-én nyitotta meg a kiállítás bizottságának elnöke, Csathó Alajos, lendülettel beszédet intézve a nagyszámú érdeklődő közönséghez, melyben fejtegette azt az údvös befolyást, melyet az új kiállítások a tanulók munkakedvének fokozására és előhajadására gyakorolnak. Maga a kiállítás igen sikerült. A különféle iparműveket majd mindegyikét változatos és gazdag tárgyak képviselik, s élénk képet nyújtanak arról, hogy Keszthely városát milyen fejlődött iparral dícskedhetik. A kiállítás a közönség élel érdeklődésének tárgya, naponkint számos látogató szemléli meg s teljes elismeréssel adózik sikerének. A tarlatot f. hó 20-án zárják be, mely alkalommal a nyertesek között pénzbeli jutalmakat és elismerő okleveleket osztanak ki.

Sümege város képviselőtestülete. F. hó 7-én Kondor József városbíró elnöklété alatt gyűlést tartott, melyen Lövinger János tördemici lakosnak a város kezelése alatt levő kórház-tag 6 egymásutáni évre 565 frt haszonbért kiadott. A nevezett bérlőnek ama kérelmére, hogy a birtokot 12 évre vehesse ki, a gyűlés úgy határozott, hogy a kérésnek azon esetben tehet eleget, ha a bérlő évi 600 frt haszonbért hajlandó fizetni. Ezután a mai égető kérdés elintézését kezdte meg a gyűlés az által, hogy az öreg-utcai vízlevezető csatorna helyes irányának megjelölésére esetleg kiépítésére Pozsonyi József, Pataky Sándor, Szakmáry József, és Vid Lajos bizottsági tagokat küldte ki Egyben elhatározta a gyűlés, hogy Soos Pongrac főszolgabíró is felkéri a csatorna felülvizsgálására. Az iskolabizottság részéről beadott kérvény alapján megbizta a gyűlés az iskolabizottságot az elemi fiú iskola 4-ik osztályban az iskolapadok megvizsgálására, szükség esetén a hiányok pótlására; de hozzászól az azon kerest, hogy jövőre iskolai javításokra, esetleg beszerzésekre irányuló kérelméhez költségvetést melkeljen. Vegül követelt a realiskola tanári testülete által beadott kérvény határozata. Erre nézve a gyűlés úgy intézkedett, hogy miután a realiskola allamosítása ügyében a kérvény vissza nem érkezett, idő előtti dolognak tartaná a hatodik tanári allas betöltését, valamint a nagyobb államsegély elnyeréseért való folyamodást. Több kisebb ügy után a gyűlés véget ért.

A balatoni halászatra nézve — úgy halljuk — nemcsak hogy a rendeletek betartását fogják ezután meg nagyobb mérvben ellenőrizni, de szigorubba is teszik. Az őrszemek, szintén ellenőriztetni fognak, nehogy a kihagások, melyek minden őrsz dacára is felmerülnek — megszüntethetők legyenek. Mert azt is fontolóra kell vennünk, hogy a legszigorubb ellenőrzés mellett is végtelenül nehéz dolog egy körülbelül 24 négy-szög mértöldnyi területen minden rabló halászt megőrizni, különösen ejjli orakban. Ilyen csendőri, rendőri, halászi talantumot még nem fedeztek fel! Magában a Balatonban is ott van a rengeteg rabló, utonálló halász, a sok — harcra, hat még a partok mentében az a sok fogat piszkáló proletár?

Csendőrségi kinevezés Julius hó 1-ével a zalaegerszegi csendőr szárnyparancsnokság működését megkezdte. Szárnyparancsnokká Nagy Gyula csendőrszázados nevezett ki.

Mig mi sümegiek számtalan gyűléssel, szaz kétkezés es fele annyi reménnyel akarunk a szentkúti ingoványból furdót létesíteni, addig a boldog Keszthelynek a természet mindkét kezével gazdagon nyújtotta ajándékát. A Heviz-tó csodás gyógyító erejével rég megérdemelte volna, hogy világhíru furdó legyen, a balatoni furdó pedig évről évre oly szep emelkedésnek örvend, hogy innen onnan méto tagja annak a triumviratusnak, melyet B-fureddel és Siófokkal alkot. A város nem kimél semmi aldozatot, hogy furdójét első rangu balatoni furdó emelje. A múlt évben a Hullam, az idén a Balaton-szálló egyformán illő alkotások úgy a városhoz, mint az édes magyar tengerhez. A szállóban 36 egy és két személyre es egész család számára berendezett lakás van, melyeket a bérlő, Strausz Miksa, oly kényelemmel és izléssel butorzott be, hogy minden igényt kielégítenek. A díszes épület erkélyeiről pedig pompás kép tárul a szemléelő elé. A méltóságos csillagó víztűkőr, amint végigfekszik a szep zalai és somogyi dombsorok között olyan magasztos áhítatba ringatja a lelket, hogy hajlandó leborulni a hideg kópadozatra s halát rebegni a teremő Istennek. Jertek ide, itt nemcsak a test egészséget, hanem a szellem ruganyosságát es a kedély eszményiségét es visszanyeritek, ha azokat az élet vasar zajában elvesztettétek.

(Posta- és táviró-segédtsztek képzése.) A magyar királyi posta- es táviróval a kezelési szolgálatra alkalmazandó es a XI-ik fizetési osztályban 500 frttól 700 frtig emelkedő fizetéssel

továbbá az 1893. évi IV. t.cikk által megállapított lakaspénzzel javadalmazott posta- es táviró-segédtsztek kiképzésére ez évi augusztus 1-től kezdve hat hónapra terjedő gyakorlati kurzusokat nyit a kereskedelemügyi miniszter. A kurzus a pécsi posta- es táviró-igazgatóság kerületében Zalaegerszegen es Pécsen lesz. E kurzusokra hallgatókúl főlvetetnek: 1. első sorban az 1873. évi II. t.cikk 53. §-a értelmében kisebb hivatalnoki alkalmazásra igazolvánnyal bíró igényjogosult katonai altisztek; 2. a postamesteri, vagy kiadói minőségben szolgált oly férfiak, kik a gimnázium, real-, vagy polgari-iskola IV. osztályát vagy ezzel egyenrangu más iskolák megfelelő osztályait végeztek; 3. ugyanez iskolai előképzettséggel bíró mas férfi jelentkezők. — A főlvetelre megkivánthatik továbbá annak igazolása, hogy: a) folyamandó 18-ik életévet betöltötte, de a 35. életévet még nem haladta meg; b) magyar allampolgár; c) a magyar, illetve ha horvát-szlavonorsági illetőségű: a horvát nyelvet szóban es írásban teljesen bírja; d) feddhetetlen előéletű; e) a posta- es táviró szolgálatra testileg alkalmas, mely köriülmény hatósági orvosi bizonyítvánnyal igazolandó. — A tanfolyam hallgatói, a kisebb hivatalnoki állásra igazolvánnyal bíró katonai altisztek kivételével, beiratasi es tandij fejében (10) tíz forintot kötelesek fizetni. A tanfolyam szabályszerű befejezése es az előirt szakvizsgálat letétele után a hallgatók posta- es táviró-segédtszti állásra nyernek képesítést, illetve a posta- es táviró-segédtszti jelöltek létszámába vétetnek föl es ebben a minőségben tanusítandó magatartásuk es használhatóságukhoz képest nyernek segédtszti állásra kinevezést. Főlhivatnak tehát mindazok, kik ezekbe a tanfolyamokba belépni óhajtanak, hogy sajátkezüleg irt es születesi-, orvosi-, erkölcsi- es iskola-bizonyítványokkal kellőleg felszerelt kérvényüket ez évi július 20-áig es pedig a mar közszolgálatban állók rendes elöljáróságuk útján, a többiek pedig az illető szolgabíró, vagy polgarmester közvetítésével a tanfolyam helye szerint az említett posta- es táviró-igazgatóságok egyikéhez nyujtsák be.

Verekedés. Nem mindennapi verekedést rendezett több kiskanizsai suhanc a múlt vasárnap este. Búcsu lévén ezen napon, igen természetes, hogy a verekedésnek sem szabadott elmaradni, de mert a búcsu kelleténel jobban sikerült, a verekedésnek is valami nagyobb szerűnek kellett lenni. Belekötöttek tehát első sorban a rendnek órébe Csordás József es a szegény rendőrt védekezése dacára is úgy elverték, hogy legalább is 3 hétre lesz szüksége míg a kapott bucsufiát kiheveri. A győzelem- es egyébként is ittas legények kis vártata a városháza elé vonultak, melyet éppen ostromolni készültek, midőn a telefon útján értesített központi rendőrség segélycsapata megérkezett; ennek láttára az ostromon kész legénységnek a lábába szállt ra bátorság es futásnak eredtek. A rendőrség előnyomozást azonnal megindítván, a vezéreket csakhamar kipuhította es letartóztatta.

A vizi-szent-györgyi r. kath. iskolához kántortanítónó Fliszar Miklós okl. tanítót választották meg.

Postamesterok mint ügynők. A kereskedelmi miniszter egy biztosító-társaság kérésére megengedte, hogy a postamesterok a nyilvános működő biztosító es egyéb közhasznú, különösen jótékony jellegű magánintézetek, társulatok ügynői képviselét elválhatják, hogy ez által az élet, testi épség, vagyon stb. biztosításából egyesekre es a közállapotokra hátráló előnyök minél szélesebb körben elterjedjenek s a takarékoság es előrelátás eszmeje a nép minden rétegében felköltessék. A miniszter csak azt köti ki, hogy a postamesterok a képviselétet bejelentsek.

Értesítő. A sümegvárosi államilag segélyezett realiskola XXXVII. értesítője jelent meg az 1894/95-ik tanévről. Közli Kellemen Károly dr. igazgató. Az értesítő elején Takacs Gyula értekezése van következő címmel: Légkörünk elektromossága. Az intézetben 5 tanár, 2 hitoktató es 2 bejáró tan. működött. Igazgató beszámol az év nevezetesebb eseményeiről, közli az elvégzett tananyagot es írásbeli dolgozatokat, kimutatja az 1893/94. évi könyv- es szertárak szerzeményeit, adja a fontosabb rendeleteket. Az intézetbe beiratkozott 104 tanuló es vizsgálatot tett 98. Minden tárgyból jeles volt a II. osztályból Takacs Gyula, a III. osztályból Stern Lenő, a IV. osztályból

